

РЕШЕНИЕ

№ 40398

гр. София, 03.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 57 състав, в
публично заседание на 11.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Людмила Коева

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разглежда дело номер **8550** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 13, ал. 5 от Закона за социалното подпомагане (ЗСП).

Делото е образувано след разделяне на производството по а.д.6991/2025 г. по описа на АССГ, като настоящото производство има за предмет подадено „допълнително-поредно възражение – сигнал – искане“ от 16.07.2025 г. от А. Я. О., с адрес [населено място],[жк], ул.61 №1А, имащо характер на жалба срещу Решение № 22-РД06-0070/11.07.2025 г. на директора на РДСП – С.-град, с което е потвърдена Заповед №ЗСП/Д-С-О/148 от 06.03.2025 г. на директора на дирекция „Социално подпомагане“-О.. С оспорената заповед на жалбоподателя е отказано предоставяне на еднократна помощ по реда на чл.16 от ППЗСП.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, се явява лично и моли съда да уважи жалбата му.

Ответникът - директора на РДСП – С.-град, чрез юрисконсулт Д., оспорва жалбата и изразява становище за правилност на заповедта.

Административен съд – София-град, Трето отделение, 57 състав, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

На 12.02.2025 г. А. Я. О. е депозирал в дирекция „Социално подпомагане" - О. заявление-декларация за отпускане на еднократна помощ по чл. 16 от ППЗСП, с посочен мотив: „след операция да се проведе лечение в [населено място], след операцията в МИ-МВР".

В заявлението-декларация г-н О. е заявил, че е неженен и притежава ЕР на ТЕЛК с и над 90% трайно намалена работоспособност с чужда помощ и доходи. Към заявлението-декларация са

приложени следните документи: Медицинско направление/искане за болнично лечение и санаториално лечение с изх. №566/05.02.2025г. издадено от МИ-МВР, Ортопедичен кабинет, в което е посочено, че А. О. се изпраща с мнение за санаториално лечение по линия на НЗОК; Настанително №[ЕГН] от 05.02.2025 г., издадено от „Специализирани болници за рехабилитация Национален комплекс" - ЕАД, от което е видно, че г-н А. О. има резервация за филиал С., за периода от 27.02.2025 г. до 07.03.2025 г.; Епикриза с ИЗ №874/45, издадена от Медицински институт - МВР, клиника по ортопедия и травматология, от която е видно, че г-н О. е постъпил на 21.01.2025 г. и е изписан на 27.01.2025 г. ; Амбулаторен лист №2505190877С7 от 20.02.2025 г., издаден от д-р Т. З., с което г-н А. О. се насочва за рехабилитация в болница; Направление за хоспитализация/лечение по амбулаторни процедури от 20.02.2025 г.

По повод подаденото заявление-декларация е извършена социална анкета, направени са съответните служебни справки и е изготвен социален доклад, в който са отразени всички констатирани със социалната анкета обстоятелства. От социалния доклад е видно, че г-н А. О. е лице с увреждане и има определени 96% трайно намалена работоспособност с чужда помощ. Г-н О. има доход от пенсия. Като лице с увреждане г-н О. има изготвена индивидуална оценка на потребностите по реда на чл. 20, ал. 1 от Закона за хората с увреждания (ЗХУ), в която е направено заключение за предоставяне на конкретни подкрепящи мерки: отпускане на месечна финансова подкрепа и отпускане на целева помощ за балнеолечение и/или рехабилитационни услуги по чл. 76 от ЗХУ. Въз основа на индивидуалната оценка на потребностите има отпуснат месечна финансова подкрепа по реда на чл. 70, т. 4 от ЗХУ. В социалния доклад е посочено, че социални работници са посетили настоящия адрес на г-н О. на 21.02.2025 г., за извършване на социална анкета. При посещението г-н О. е уведомен за възможността да получи целева помощ за балнеолечение и/или рехабилитационни услуги по чл. 76 от ЗХУ. В социалния доклад е направено предложение, на г-н А. О. да бъде отказана еднократна помощ по реда на чл. 16 от ППЗСП, тъй като към настоящия момент г-н О. не доказва инцидентно възникнала потребност и не е използвал правото си на балнеолечение по чл. 76 от ЗХУ.

Въз основа на изготвения социален доклад, със Заповед №ЗСП/Д-С-О/148 от 06.03.2025 г. на директора на дирекция „Социално подпомагане" - О., на А. Я. О. е отказана еднократна помощ по чл. 16 от ППЗСП с мотив: „На основание чл. 16, ал. 1 от ППЗСП - не са установени инцидентно възникнали жизненоважни потребности. Лицето не е използвало правото си на балнеолечение по чл. 76 от ЗХУ".

С обжалваното в настоящото производство Решение № 22-РД06-0070/11.07.2025 г., директора на РДСП – С.-град е потвърдил Заповед №ЗСП/Д-С-О/148 от 06.03.2025 г. на директора на дирекция „Социално подпомагане“-О..

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Съдът приема, че жалбата е допустима за разглеждане, но разгледана по същество същата е неоснователна по следните съображения:

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК в настоящото производство се преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Заповед №ЗСП/Д-С-О/148 от 06.03.2025 г. е издадена от компетентен административен орган, в съответствие с чл. 13, ал. 2, вр. ал. 1 ЗСП. Същата е мотивирана и постановена в резултат на правилно прилагане на материалноправната разпоредба на чл. 16, ал. 1, ППЗСП . Решението, с което същата е потвърдена - № 22-РД06-0070/11.07.2025 г., също е издадено от компетентен орган,

съгласно правилата на чл.13, ал.7 от ЗСП.

В разпоредбата на чл. 16 от ППЗСП се предвижда възможността за задоволяване на инцидентно възникнали здравни, образователни, комунално-битови и други жизненоважни потребности на лицата и семействата да се отпуска еднократна помощ веднъж годишно. Следва да се обърне внимание на обстоятелството, че еднократната помощ е правна възможност за подпомагане на отделни лица и семейства. Размерът на тази помощ се определя със заповед на директора на дирекция „Социално подпомагане“ или от упълномощено от него длъжностно лице, като същата се отпуска след извършване на обективна преценка на доходите на лицата и семействата, техните инцидентно възникнали потребности, видът и размерът на конкретната потребност, както и възможността за помощ от близките, отразена в социален доклад. Посочените в чл. 16 от ППЗСП инцидентно възникнали потребности представляват потребности, които настъпват като отклонение от обичайния начин на живот и от бита на отделните лица и семейства, като възникването им е резултат от настъпването на непредвидими, неочаквани и непреодолими събития.

Еднократната помощ по реда на чл. 16 от ППЗСП е правна възможност и се отпуска, ако са изпълнени две кумулативни условия: да е доказана инцидентно възникнала потребност и лицата или семействата да са в невъзможност да покрият непредвидените разходи със собствени средства или с помощта на задължените по закон да им осигуряват издръжка лица. 3. по безспорен начин трябва да докаже, че е настъпила внезапна, непредвидима, неочаквана или извънредна потребност, която не е очаквал и която нарушава обичайния му начин на живот, както и за задоволяването ѝ се изисква извършването на разходи, които са извън рамките на регулярните или надхвърлят многократно доходите.

По делото не се спори, че А. О. е лице с увреждане и има определени 96% трайно намалена работоспособност с чужда помощ. Не се спори също, че му е издадено Медицинско направление/искане за болнично лечение и санаториално лечение с изх. №566/05.02.2025 г. издадено от МИ-МВР, Ортопедичен кабинет, в което е посочено, че А. О. се изпраща с мнение за санаториално лечение по линия на НЗОК. Спорът в настоящия случай е, дали необходимото провеждане на балнеолечение може да се определи като инцидентно възникнала потребност.

Съдът счита за правилен изводът на административния орган, че провеждането на балнеолечение и/или рехабилитационни услуги не може да бъде определено като инцидентно възникнала нужда от здравен, комунално-битов или друг характер.

Като лице с увреждане г-н О. има изготвена индивидуална оценка на потребностите по реда на чл. 20, ал. 1 от ЗХУ (Закон за хората с увреждания), в която е направено заключение за предоставяне на конкретни подкрепящи мерки: отпускане на месечна финансова подкрепа и отпускане на целева помощ за балнеолечение и/или рехабилитационни услуги по чл. 76 от ЗХУ.

В разпоредбата на чл. 76, ал. 1 от ЗХУ е регламентирано, че хората с трайни увреждания с над 90 на сто намалена работоспособност, децата с трайни увреждания и военноинвалидите имат право на целева помощ по чл. 72, т. 4, която се предоставя веднъж годишно при наличие на медицинско предписание от лекар специалист за необходимостта от провеждане на балнеолечение и/или рехабилитационни услуги, съобразно конкретните им нужди, какъвто е и настоящият случай с жалбоподателя.

При посещението за изготвяне на индивидуалната оценка г-н О. е уведомен за възможността да получи целева помощ за балнеолечение и/или рехабилитационни услуги по чл. 76 от ЗХУ, но същият не се е възползвал от тази възможност.

В случай, че жалбоподателят желае да се възползва от това си право, следва да подаде ново заявление за ползване на целева помощ по чл. 72, т. 4 от ЗХУ.

С оглед изложеното следва да се приеме, че оспореният административен акт е издаден в съответствие с материалноправните изисквания за законосъобразност

Съдът намира, че ответникът е изпълнил задължението си да установи наличието на фактическите основания, посочени в заповедта, както и изпълнението на законовите изисквания, свързани с издаването ѝ (чл. 170, ал. 1 АПК).

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 1, ал. 2 АПК, Административен съд София - град, 57 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ оспорването на А. Я. О., с адрес [населено място],[жк], ул.61 №1А, имащо характер на жалба срещу Решение № 22-РД06-0070/11.07.2025 г. на директора на РДСП – С.-град, с което е потвърдена Заповед №ЗСП/Д-С-О/148 от 06.03.2025 г. на директора на дирекция „Социално подпомагане“-О..

Решението не подлежи на обжалване на основание чл.13, ал.6 от ЗСП.